

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 3, 2024 (13)

TOAMNA – BILANȚUL ANULUI

Poporul nostru are un proverb notoriu: „Toamna se numără bobocii”.

E o concentrație de înțelepciune aici.

Toamna e timpul când elevii revin în băncile școlii. Unii sunt deja familiarizați cu ele, iar alții sunt așa de timizi, ca niște bobocii.

Unii abia încep drumul pe cărările cunoștințelor, iar alții sunt la etapa strângerii roadelor.

Viața omului poate fi împărțită în patru anotimpuri relative unde toamna e perioada maturității avansate, când omul își admiră realizările și își plânge eșecurile.

Este perioada când te

convingi pe pielea ta că „ce seamănă omul, aceea va și secera”.

Bucuria și seninătatea pe care o vezi pe chipul unui bătrân își are originea semănată în frageda tinerețe.

Fiecare anotimp e minunat. Dar toamna e feerică prin culori și jocul vremii. Paleta de culori și sentimen-

te devine atât de intensă când privești opera de artă a Creatorului. Îți simți și tu prezența în această toamnă?

Fiecare anotimp al vieții e minunat, iar perioada culegerii roadelor poate fi și mai frumoasă decât o toamnă în Moldova, dacă ai semănat o sămânță bună, în inima ta.

Dumitru Chitic

O zi de
cercetare

pag. 2

Definiția
toamnei

pag. 2

Viața
biruitoare

pag. 3

Cugetări bune
despre Adevăr

pag. 4

O ZI DE CERCETARE

„Tu cercetezi pământul și dai belșug, îl umpli de bogății.” Psalmul 65. 9

E toamnă. Câmpurile și grădinile, viile și livezile vorbesc de un sfârșit al muncii de peste an făcută cu multă sârguință.

Indiferent de domeniul în care activăm, ne dorim întotdeauna un rezultat bun al muncii noastre, de aceea cercetăm mereu în timpul anului ca să vedem cum ne merg lucrurile, și astfel încercăm să prognozăm care va fi profitul sau succesul nostru final. A cerceta înseamnă a analiza, a examina, a verifica, a studia etc. Periodic facem perseverent aceste cercetări ca nu cumva să pierdem timpul scump sau să ne trezim că lucrăm inutil.

Fiecare toamnă ne amintește de un mare adevăr, pe care trebuie să-l cunoască toți oamenii, și anume: după cum orice agricultor și orice gospodăr își dorește un rezultat îmbucurător la munca și investițiile sale, la fel și Dumnezeu are așteptări de la noi. El vrea ca fiecare să fim plini de roade bune, prin trăirea unei vieți frumoase, demnă de adevărații creștini. Ioan Botezătorul, cel care a pregătit oamenilor calea spre Isus, vorbea celor care veneau să-l asculte: „Iată că securea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom care nu face rod bun va fi tăiat și aruncat în foc.” (Ev. după Matei 3. 10)

Prin cuvintele acestui om a lui Dumnezeu, trebuie să înțelegem câteva adevăruri:

1. Dumnezeu așteaptă rod de la noi.

2. Dumnezeu vede modul de viață pe care îl duce fiecare om.

3. Va veni o zi a Judecării când fiecare dintre noi va fi cercetat de roadele vieții.

4. Fiecare om la Judecată își va primi răsplata meritată.

La finalul acestor cugetări scurte vreau să spun că pentru oameni vre-

mea cercetării nu este numai după moarte, la Judecata Lui Dumnezeu. Cât trăim pe pământ, fiecare dintre noi avem timp pentru cercetare, pentru a ne verifica și a ne corecta faptele, cuvintele și chiar gândurile noastre. Înainte de patimile Sale, Isus a plâns în fața cetății Ierusalim și a zis despre ea: „Dacă ai fi cunoscut și tu măcar în această zi lucrurile care puteau să-ți dea pacea...” apoi sfârșește cu cuvintele: „...n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată.” (Ev. după Luca 19. 41-44)

Prietene, cunoști tu această vre-

me a cercetării și tragi concluziile corespunzătoare cu privire la viața ta? Această cercetare poate fi chiar acum, când citești aceste rânduri. Ce bine ar fi s-o simți și să spui ca profetul David: „Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști... Cercetează-mă, Dumnezeuule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi

dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!” (Psalmul 139. 1, 23, 24)

Lasă-te cercetat de El și prin credința și ascultarea de Cuvântul Lui Dumnezeu vei avea și tu viața unui creștin adevărat, o viață frumoasă și plină de roduri bune. Iar după viața aceasta trecătoare, vei avea și o veșnicie fericită cu Isus în Împărăția Cerurilor împreună cu credincioșii Săi.

Crede, cercetează-te, ascultă de Dumnezeu și adu roadele așteptate de El!

Nicolae Ciobanu

TOAMNA

anotimpul bilanțului

Toamna este anotimpul mult așteptat de către toți agricultorii și țărani, în mod deosebit de cei care în primăvară, la semănat, dar și vara, la îngrijirea recoltei, au făcut totul corect și la timp. Vechea zicală „Toamna, se numără bobocii”, ne face să înțelegem că părinții părinților noștri trăiau după principiul „ce seamănă omul, aceea va și secera”. Nu poți avea recoltă dacă primăvara nu ai semănat, dacă vara nu ai îngrijit și dacă toamna nu ai secerat.

Dragă cititor, cel mai probabil ar putea să se strecoare în mintea ta gândul că acest adevăr este destul de evident și că mulți alți scriitori l-au descris cu mai multă inspirație, deci nu este un adevăr nou, de rangul invențiilor. Totuși, dacă am privi la viața noastră, care este atât de similară cu anotimpurile anului, oare ne îngrijim noi în perioada când „semănăm” fapte dacă vom „secera” la fel cum am semănat?

Mulți scriitori, poeți și filosofi au comparat primăvara cu perioada tinereții, iar toamna cu perioada bătrâneții, când perii cărunți se apropie de „apus”. Mai întreb, ar putea fi considerată oare atitudinea superficială față de comportamentul din tinerețe justificată?! Sau este oare corect ca un om la bătrânețe să fie înconjurat de bunătați și fericire, când în tinerețe a petrecut și s-a distrat fără nicio abținere?! Aici cred că o să mă oprești ca să-mi spui: „Nu cunoaște istoria omenirii destine ale răufăcătorilor care nu au primit pe drept ce au meritat, în schimb au trăit fără lipsuri în urma răului pe care l-au făcut?”

În Sfânta Scriptură scrie: „Bucură-te, tinere, în tinerețea ta, fii cu inima veselă cât ești tânăr, umblă pe căile alese de inima ta și plăcute ochilor tăi, dar să știi că, pentru toate acestea, te va chema Dumnezeu la judecată” (Eclesiastul 11. 9). Da, chiar Dumnezeu, Cel Atotputernic, Creatorul universului și al omului, El va fi Judecătorul. Nu va fi posibilă aplicarea mitei sau schimbarea probelor, sau deținerea pașaportului diplomatic. Înaintea lui Dumnezeu toți oamenii sunt egali, dar judecata se va face după faptele fiecăruia. Acum suntem înconjurați de atâția oameni care trăiesc de parcă legea semănăturii și a secerișului nu mai este valabilă. Atunci mă vei întreba: „Cum să trăim așa încât să nu avem pentru ce regreta?” Răspunsul este simplu: „Să ascultăm dar încheierea tuturor învățăturilor: Temete-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.” (Eclesiastul 12. 13)

Petru Vârlan

DEFINIȚIA TOAMNEI

Conform dicționarului explicativ al limbii române, toamna este unul dintre cele patru anotimpuri care urmează după vară și care precedă iarna. În articolul acesta vă propun să mai descoperim împreună o altă definiție a acestui anotimp feeric.

Adie ușor o briză de aer răcoritor de dimineată. În zbuluciumul zilnic și în lupta noastră pentru existență e mare forfotă. Se aud claxoanele automobilelor, oamenii grăbiți aleargă la serviciu, elevii cu ghiozdanele în spate se grăbesc la primele ore, unde îi așteaptă școala, colegii, profesorii. Deși la radio și pe rețelele de socializare se transmit ultimele știri care înconjoară pământul, nimeni nu ne-a anunțat și nici nu am primit vreun mesaj de atenționare că s-a schimbat ceva. Natura în toată splendoarea ei ne vestește sosirea unui nou anotimp – toamna. Observați cum în pofida tumultului și amalgamului de sunete, privirea vi se lasă furată de un tablou extraordinar de frumos? John Donne spunea odată: „Nici frumusețea primăverii, nici cea a verii nu are farmecul și grația pe care

le-am văzut într-o singură înfățișare a toamnei.”

Scumpi prieteni, să ne oprim pentru o clipă la o margine de câmp sau de pădure și să lăsăm sufletul să se bucure de culorile vii prin care Marele Creator al universului a pictat fiecare frunză de pe fiecare ram. O, câtă măiestrie veți descoperi! Aruncați o privire spre pomii împodobiți cu prune, cu meri și cu alte fructe delicioase! Apropiați-vă de vițele-de-vie unde mustesc strugurii înfrățiți și savurați-le gustul și aroma lor ademenitoare! Iar la popasurile din grădinile cu zarzavaturi și legume găsiți urmele toamnei, urmele înțelepciunii și ale dragostei lui Dumnezeu față de noi.

În cartea biblică 1 Tesaloniceni (5. 16-18) din Sfânta Scriptură, Dumnezeu ne învață:

„Bucurați-vă întotdeauna.” Deci avem un mare motiv să ne bucurăm că a venit toamna și în anul 2024.

„Rugați-vă neîncetat.” Acest îndemn ne ajută să ne apropiem mai mult de Dumnezeu în orice situație, oferindu-ne speranța că El ne va da

ajutor în toate întrebările vieții cotidiene.

„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.” Ce amintire bună! Avem atâtea motive să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru toate toamnele vieții noastre împreună cu roadele bogate ale acestui anotimp minunat!

În fiecare an așteptăm toamne frumoase și roditoare, însă haideti fiecare să privim și la sufletul nostru care poate fi asemănat și el cu un pământ. Dragostea, bunătatea, evlavia, blândețea, răbdarea, pacea și alte calități bune sunt roadele frumoase care îl bucură și pe Dumnezeu și pe oameni. Dar în inimă, pot crește și roade rele, cum ar fi: mânia, răutatea, invidia, bârfa, minciuna etc.

Indiferent de statutul nostru social, economic, religios să facem cu sinceritate un bilanț ca să vedem cum ne trăim viața și ce purtăm în suflet.

FIECARE TOAMNĂ E UN DAR DE LA DUMNEZEU, MERITĂ DECI TRĂITĂ FRUMOS!

Mihai Dărmănuță

Când m-am convertit, am făcut Co greșală, încă de la început: am crezut că am câștigat deja lupta, că victoria era deja a mea, iar coroana se afla deja în mâinile mele. Am crezut că lucrurile vechi trecuseră, că toate deveniseră noi; că natura mea veche, coruptă, viața lui Adam, nu mai era. Dar, după ce L-am slujit pe Hristos câteva luni, am înțeles că convertirea e ca înrolarea în armată, că urmează o luptă și că, dacă vrei să obții o coroană, trebuie să muncești pentru ea, să lupți pentru ea.

Mântuirea este un dar. Trebuie primit la fel ca orice alt dar, fără bani și fără plată: atât, nimic altceva. Pe de altă parte, dacă vrem să câștigăm o coroană trebuie să lucrăm pentru ea. Așa ne învață și apostolul Pavel în Prima sa epistolă către Corinteni: „Căci nimeni nu poate pune altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos. Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia. Dacă lucrarea zidită de cineva pe temelia aceea rămâne în picioare, el va primi o răsplată. Dacă lucrarea lui va fi arsă, își va pierde răsplata. Cât despre el, va fi mântuit, dar ca prin foc.”

E o nebunie ca cineva să încerce să lupte prin propriile-i puteri. Lumea, firea pământescă și diavolul sunt mult prea mult pentru orice om. Dar dacă suntem legați de Hristos prin credință, iar El a luat chip în noi ca nădejde a slavei, atunci vom avea victorie asupra oricărui dușman. Cei biruitori sunt credincioșii. „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos.” Prin El, vom fi mai mult decât biruitori.

Dacă vrem să biruim, trebuie să începem dinăuntru. Dumnezeu începe întotdeauna de acolo. Un dușman din interiorul fortăreței este mult mai periculos decât unul de afară.

Primul dușman lăuntric identificat este pofta. El se adresează în special tinerilor care în vremea aceea erau atrași de alcool, un viciu care se dovedise mai distructiv decât orice război. Însă putem aplica același principiu și să ne gândim la pofte contemporane și poate mult mai subtile, precum dependența de tehnologie sau folosirea ei pentru a

alimenta alte vicii, dorința de a avea lucruri mai multe și mai noi, fără să ne oprim, goana după confort sau alte lucruri ce țin de firea noastră veche. Cum putem învinge acest dușman? Experiența amarnică dovedește că omul nu este destul de puternic în sine. Singurul remediu pentru poftă este regenerarea – o viață nouă, puterea lui Hristos înviat în noi. Isus Hristos a venit să distrugă lucrările diavolului și El îți va lua pofta aceea dacă Îl lași.

Un alt dușman lăuntric este mânia. Când mânia devine mai tare ca mine, sunt sclavul ei și este o sursă de slăbiciune. Ar putea fi o mare putere pentru bine pe

tot parcursul vieții, ajutându-mă; sau ar putea deveni cel mai mare dușman al meu dinăuntru, furându-mi puterea.

Dacă chiar vrei să ții în frâu mânia, îți spun cum, dar n-o să-ți placă remediu. Tratează-o ca păcat și mărturisește-l. Oamenii privesc mânia ca pe un soi de ghinion sau ceva moștenit. Asta nu este, însă, o scuză.

Cei care sunt geloși sau invidioși: du-te și fă ceva bun pentru cel pe care ești invidios. Aceasta e metoda de vindecare a invidiei; o va ucide. Invidia e un monstru oribil.

Apoi urmează **mândria**. Acesta e încă unul din păcatele pe care Biblia le condamnă cu tărie, dar pe care lumea nici nu le consideră păcate. „Fiecare om îngâmfat în inimă este o urâciune pentru Domnul”. Hristos a enumerat mândria între acele lucruri rele care, ieșind din inima omului, îl întinează. Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne elibereze de mândrie.

Am văzut până acum cine sunt

dușmanii noștri lăuntrici. Vom vedea acum în continuare cine sunt dușmanii noștri dinafară. Iacov spune: „Nu știți că **prietenia lumii** este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu”. Iar Ioan spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” Oamenii vor să știe ce este lumea. La ce ne referim exact când spunem „lume”. „Lume” nu se referă la natura din jurul nostru, Dumnezeu nu ne spune nicăieri că lumea materială e un vrăjmaș care trebuie învins. Dimpotrivă, citim: „Al Domnului este

fost pierduți pentru societate și pentru familia lor pentru că s-au închinat zeului plăcerii. Dumnezeu vrea ca ai Săi copii să fie fericiți, dar într-un fel care să-i ajute, nu să-i stânjenească.

Un alt obstacol venit din exterior este **persecuția**, care se poate manifesta în felurite moduri. Mulți se feresc să ducă o viață creștină adevărată, de teamă că vor fi luați în zeflemea. Iar alteori, dacă persecuția nu doboară pe cineva, o va face lingușirea. Aduceți-vă aminte ce poate face Hristos. În toate veacurile oamenii au avut ispite mai mari decât acelea pe care le vom întâlni noi, tu și cu mine, vreodată.

Acum mai este un lucru de menționat în acest context: fie înving eu lumea, fie mă va învinge lumea pe mine. Fie înving eu păcatul din mine – sau păcatul din jurul meu – și-l pun sub tălpile mele, fie mă va învinge el pe mine. Foarte mulți oameni se mulțumesc cu una sau două biruințe, și cred că asta e totul. Vă spun, dragii mei prieteni, uneori trebuie să facem mai mult decât asta. Lupta se duce tot timpul. Avem această încurajare: victoria ne este asigurată la sfârșit. Ne este făgăduit un triumf glorios.

Mii de oameni respiră, se mișcă și trăiesc, pleacă de pe scena vieții și nu se mai aude de ei – de ce? Nu sunt părtași la bine în lume și nimeni n-a fost binecuvântat de ei; nimeni nu-i poate arăta că au fost mijlocul răscumpărării lor; niciun rând pe care l-au scris și niciun cuvânt pe care l-au rostit n-a putut fi reținut în amintire; așa că au pierit și lumina lor s-a stins în întineric și nu-și amintește nimeni de ei mai mult decât de insectele de ieri. Așa vrei să trăiești și să mori, omule nemuritor? Trăiește pentru ceva. Fă bine și lasă în urma ta un monument de virtute pe care furtunile timpului nu-l vor putea distruge. Scrie-ți numele în bunătate, dragoste și îndurare, în inima miilor de oameni cu care vei intra în contact an de an; nu vei fi uitat niciodată. Nu, numele tău, faptele tale, vor fi la fel de vizibile în inimile pe care le lași în urmă ca stelele serii. Faptele bune vor străluci ca stelele cerului. Adevărul este singurul prieten al vieții. Adevărul este Dumnezeu și El nu se schimbă după împrejurări și după oameni.

Dwight L. Moody (1837 – 1899)

„...Vedem cum ni se duc anii ca un sunet” (Psalmul 90. 9)

Din momentul în care strămoșii omenirii au căzut în păcat și au fost izgoniți din grădina Eden, omul a devenit o ființă păcătoasă și neputincioasă, iar viața lui pe pământ e atât de scurtă! Începând cu primul strigăt al copilului și până la ultima suflare a muribundului în etate, zilele scurte ale omului sunt la fel de efemere „ca un sunet”. Chiar cea mai lungă viață de om pare

atât de scurtă. Și acest „sunet” al anilor deseori constituie doar o tragedie chinuitoare. Dar dacă în acest iureș scurt al anilor de pribegie pământescă am primit, prin credință, viață veșnică de la Domnul, care a murit pentru păcatele noastre pe crucea de la Golgota, timpul capătă un nou sens.

Cu cât devenim mai maturi, cu atât mai accelerat ne zboară anii. Intervalul de viață din copilărie până la tinerețe prinde viteză tot mai mult, iar

maturitatea ne apropie de bătrânețe într-un ritm tot mai avansat! Și într-o clipită, povestea vieții noastre ajunge la final, și se întrerupe fără veste... Da, este atât de scurtă și firavă; și totodată, viața pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o pentru o perioadă atât de scurtă, poartă în sine o valoare imensă!

De cele mai multe ori, omul, care nu a crezut în Hristos și nu a primit Mântuirea Sa, intuiește că viața lui nu se va sfârși niciodată. Ochii lui spirituali sunt închiși, și el nu este deloc pregătit să se întâlnească la următoarea filă a vieții sale cu noțiunea înspăi-

mântătoare și fatală de „sfârșit!”

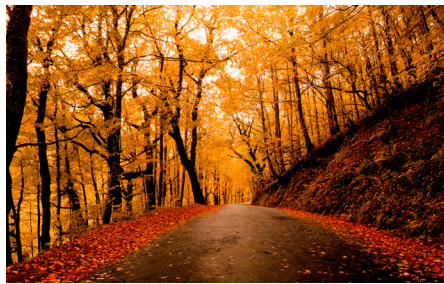
Dragă prieten, oare cât prețuiești viața ta în ochii tăi? Oare folosești fiecare secvență a acestei comori de neprețuit pentru bunăstarea sufletului tău și pentru slava lui Dumnezeu? Nu uita, că va trebui să dăm socoteală pentru fiecare cuvânt nefolositor (Ev. după Matei 12. 36)! Dacă iubești viața și o prețuiești, nu vei îndrăzni să o irosești în zadar! Dacă îți pierzi viața aceasta scurtă aici, în timp, o vei pierde și pentru veșnicia fără de sfârșit!

Revista „Vestitorul Adevărului”
Supliment 2002

CURIOZITĂȚI DESPRE TOAMNĂ

• Pe planeta noastră avem și locuri pe unde toamna nu își face apariția. Astfel, cei care locuiesc la Ecuator sau în zona de Centru a planetei nu au avut niciodată parte de toamnă.

• În America de Nord, toamna mai este numită și „Fall”, adică „cădere” pe motivul căderii frunzelor.

• În timp ce în Emisfera Nordică toamna durează din luna septembrie până la sfârșitul lui noiembrie, în Emisfera Sudică anotimpul rece începe la 1 martie și se termină pe 31 mai.

• Cuvântul toamna vine din latinescul „Autumnus” și înseamnă, prin urmare, anotimpul care se mărește, care se îmbogățește. Cu alte cuvinte, anotimpul abundenței și al recoltei.

• În Sfânta Scriptură se menționează

o singură dată despre toamnă în cartea Proverbele lui Solomon: „Toamna leneșul nu ară; la secerat ar vrea să strângă roade, dar nu este nimic.” (Prov. 20. 4)

Cugetări bune despre Adevăr

Isus a zis: „Eu sunt Adevărul.”
(Ev. după Ioan 14. 6)

„Cuvântul Tău este adevărul.”
(Psalmul 119. 160)

Adevărul este medicamentul care însănătoșește sufletul, este pâinea vieții veșnice.

Adevărul este ghidul sufletului prin hățișurile lumii. Fără acest ghid orice călător se prăbușește în prăpăstiile păcatului și ale morții.

Adevărul este singura avere care rămâne veșnic.

Adevărul este soarele care se poate privi din orice parte a pământului.

Adevărul este fluviul în fața căruia toate zăgazurile omenești sunt sfărâmate.

Adevărul este puntea de trecere din împărăția diavolului în Împărăția lui Dumnezeu și este copacul ale cărui rădăcini devin tot mai puternice cu cât îl călăuzește Soarele Dreptății.

Adevărul este diamantul scump, care nu se lasă găsit decât plătind prețul unei cercetări adânci și stăruitoare, acea putere nebiruită și

totodată biruitoare care poartă în sine viața.

Adevărul este ca soarele: nimic de pe pământ nu-i poate stânjeni mersul.

Adevărul este ca aerul: pretutindeni. Și îți este folositor numai dacă-l respiri.

Adevărul nu este o marfă ieftină, pusă în piață spre vânzare, unde i se face reclamă în gura mare, ca să fie cumpărată de trecători. Nu. Este o comoară nepretuită, ascunsă de vederea ușuraticilor și viclenilor.

Adevărul este gelos: ne vrea numai pentru sine.

Pomul adevărului crește numai în mijlocul raiului lui Dumnezeu și roadele lui sunt gustate numai de cei care au intrat acolo prin Ușa – Hristos, prin nașterea din nou.

Adevărul rodește prin noi. Viața noastră este coaja care poartă minunatul miez al Adevărului.

Adevărul se descoperă celor cu inima sinceră, celor care vor să se contopească cu el, celor care vor să-l urmeze și să-l vestească în lume.

Gânduri preluate din cartea „Picuri din apa vieții” de Nicolae Moldoveanu

Din adevăr și din iubire

*Din adevăr și din iubire îmi fac și patrie, și crez.
În viața mea mai sus ca ele nimic nu vreau să mai așez.
Pentru-adevăr îmi dau viața, pentru iubire moartea-mi dau,
Nimic să nu-mi vreau fără ele, cu ele orișice să-mi vreau.*

*Nici adevărul, nici iubirea nu pot cu nimeni să le-mpart,
Cu ele-ntrégi mă duc oriunde, de ele-n veci nu mă despart.
Merg cu-adevărul și iubirea la marginile lumii chiar,
Dar fără ele, oricine-ar zice, nu pot și nu pot, e-n zadar.*

*Se rupe inima din mine când mi le văd în două stări,
Decât cu dragostea-mpărțită, mai bine mort pe-a ei cărări,
Decât cu adevăr fălarnic, mai bine mort cu cel frumos,
Decât viața cu Satana, mai bine moartea cu Hristos.*

Traian Dorz

Mărturiile și rugăciunile celor care iubesc Adevărul. (citate selecte din cartea Psalmilor)

Psalmul 15. 1, 2

Doamne, cine va locui în cortul Tău? Cine va locui pe muntele Tău cel sfânt?

Cel ce umblă în neprihănire, cel ce face voia lui Dumnezeu și spune adevărul din inimă.

Psalmul 25. 5

Povățuiește-mă în adevărul Tău și învață-mă, căci Tu ești Dumnezeul mântuirii mele, Tu ești totdeauna nădejdea mea!

Psalmul 26. 3

Căci bunătatea Ta este înaintea ochilor mei și umblu în adevărul Tău.

Psalmul 40. 10

Nu țin în inima mea îndurarea Ta, ci vestesc adevărul Tău și mântuirea Ta și nu ascund bunătatea și credințioșia Ta în adunarea cea mare.

Psalmul 45. 4

Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blândețea și neprihănirea, și dreapta ta să strălucească prin isprăvi minunate!

Psalmul 51. 6

Dar Tu ceri ca adevărul să fie în

adâncul inimii: fă dar să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!

Psalmul 60. 4

Le-ai dat celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului.

Psalmul 86. 11

Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău!

Psalmul 119. 30

Aleg calea adevărului, pun legile Tale sub ochii mei.

Psalmul 119. 43

Nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului, căci nădăjduiesc în judecățile Tale!

Psalmul 119. 142

Dreptatea Ta este o dreptate veșnică, și Legea Ta este adevărul.

Psalmul 119. 151

Dar Tu ești aproape, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul.

Psalmul 119. 160

Temelia Cuvântului Tău este adevărul și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice.

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md